

Универзитет уметности у Београду
Интердисциплинарне студије - Вишемедијска уметност

Косанчићев венац 29, 110000 Београд

Извештај Комисије за оцену и одбрану Докторског уметничког пројекта

„Дигитална-портативна технологија: телесно приказивање -слика идентитета“ - ВИШЕМЕДИЈСКА ПРОСТОРНА ИНСТАЛАЦИЈА” кандидата Вање Станковић

Веће Интердисциплинарних студија Универзитета уметности у Београду је на седници одржаној 14. новембра 2019. године донело одлуку да Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта кандидаткиње Вање Станковић, под називом **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета (вишемедијска просторна инсталација)** ради у саставу:

1. мр Чедомир Васић, професор емеритус
2. др ум. Радош Антонијевић, ванр. проф. ФЛУ у Београду
3. др. ум Александра Јованић, доцент ФЛУ у Београду
4. др ум Иван Шулетих, доцент Архитектонског факултета, Београд
5. др ум. Миливој Павловић, ванр. проф. ФЛУ у Београду (ментор)

Комисија Наставно — уметничком већу Интердисциплинарних студија Универзитета уметности у Београду подноси следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТКИЊЕ

Вања Станковић је рођена 1980. године у Београду. Дипломирала 2005. године на Факултету Примењених Уметности и Дизајна; Универзитет у Београду; Одсек: Примењено вајарство; Завршене Основне студије

2007. године Магистарирала на Факултету Примењених Уметности и Дизајна у Београду, Универзитет у Београду.

2015- уписане Докторске студије у области интердисциплинарне уметности, Одсек: Вишемедијска уметност, Универзитет Уметностиу Београду, Универзитет у Београду.

2007- стицање права на чланство УЛУПУДС-а (Удружење Ликовних Уметника Примењених Уметности Србије).

Самостално и групно партиципирање на међународним, интернационалним и домаћим изложбама и модним догађајима:

- 2016 XIV Међународна изложба „Жене сликари“, Мајданпек 2016.
- 2016 "Радови Малог Формата", УЛУПУДС, Београд
- 2015 “Радови Малог Формата”, УЛУПУДС, Београд
- 2015 VI Међународна изложба “Уметност у Минијатури” МајданАрт 2015, Мајданпек
- 2015 Ауторска колекција накита и стална поставка скулптура за “WISX”, Београд
- 2010-2015 Креирање Кампања и рад на фото материјалу за :
Ушће шопинг центар, Хлеб и кифле, Авон, Лили, часописи ЕЛ (ELLE), MAN` S HEALTH, Сенса.
- 2013 Ауторска колекција накита за „ C'est moi - art jewellery“, Београд
- 2011 Асесоари за фирму Рингиер, Аксел Спрингер, за концерт Ејми Вајнхаус (Amy Winehouse)
- 2011 Израда награда за дневни лист "24 САТА" Београд
- 2011 II Интернационална Изложба "Уметност у минијатури", МајданАрт 2011, Мајданпек
- 2011 - Изложба "ЕКСПЕРИМЕНТОМ ДО..." СУЛУЈ галерија, Београд
- 2011 Изложба у Арт клубу Савета Европе Стразбур, Француска
- 2010 Дизајн ентеријера за "СТУДИОДОТ" Београд
- 2009 Израда скулптура за фирму "БЛУЕБЕРИ", Београд
- 2008 Дизајн ентеријера за фирму "ОБЕРЕГ-МОНТЕНЕГРО" Будва
- 2008 Дизајн и израда статуа и повеља за "JACOBS FASHION SELECTION”
- 2007 Израда накита за ревију модне куће "ДНК"
- 2007 Израда статуа и повеља за "WELLNESFASHION SELECTION "

- 2007 Дизајн и израда статуа и повеља за "SELECT" Модну Агенцију.
- 2006 Дизајн и израда статуа и повеља за "AQUA VIVA FASHION SELECTION"
- 2006 Дизајн и израда статуа и повеља за "RIMMEL FASHION SELECTION"
- 2006 Дизајн и израда униформи за модну агенцију "SELECT"
- 2006 Дизајн и израда костима- за промотере рекламне кампање "CANON" фотоапарати.
- 2004 САЈАМ МОДЕ у Београду-Излагала са групом аутора "ШЛИЦ"
- 2004 - 2005 - Изложба минијатуре "СИНГИДУНУМ" ХИ БЕОГРАДСКА МИНИАРТ СЦЕНА.
- 2004 Изложба накита у ванревијалном програму."VIAURA FASHION SELECTION "

Анализа докторског уметничког пројекта

Писани део рада докторског уметничког пројекта **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета (вишемедијска просторна инсталација)** Вање Станковић садржи 145 страна, 6 делова и 58 фотографија.

После увода (стр. 6 — 8) следе пет главних целина: *Поетички и теоријски оквир* (стр. 8— 86), *Поетички оквир у контексту релевантних уметничких пракси* (стр. 87 — 97) *Методолошка разматрања* (стр. 98 — 103), *Анализа финалног рада* (стр. 104 — 117) и *Закључна разматрања* (стр. 118 — 119). Затим следи *Библиографија и вебографија* (стр. 120 — 136) . На крају је дат *Индекс појмова*, (стр. 137 — 142), те Прилог : Видео запис докторске изложбе-вишемедијске просторне инсталације(стр. 143) као и Биографија кандидата (стр. 144 — 145). Ту су још Изјава о ауторству, Изјава о истовестности штампане и електронске верзије докторског уметничког пројекта и Изјава о коришћењу.

Практични део рада Вање Станковић представља уметничка изложба у форми вишемедијске инсталације под називом **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета** одржане у галерији Центра за графику и визуелна истраживања у Београду.

Кључна карактеристика овог вишемедијског рада јесте успостављање синергије различитих медија обједињених у портативној холограмској инсталацији на телу.

Ослањајући се на савремени концепт скулптуре, кандидат истражује уметнички проблем приказивања и излагања телесности и телесног идентитета у односу на преносиву, холограмску технологију. Као својеврсна екстензија тела (или “протеза” како их Бодријар назива) ова технолошко- ликовна иновација ствара нови „надограђени“ идентитет тела који га носи.

Практични део рада састоји се из вишемедијске изложбе из неколико сегмената : Скулптура са мотивом чвора, фото-инсталације на клириту, видео-записа изведеног перформанса, те холограмског приказа на телу.

Овако конципиране микро целине дају добар преглед интенција ауторке у остваривању овог вишемедијског пројекта.

Писана експликација рада има шест главних целина : УВОД, ТЕОРИЈСКИ И ПОЕТИЧКИ ОКВИР , ПОЕТИЧКИ ОКВИР У КОНТЕКСТУ РЕЛЕВАНТНИХ УМЕТНИЧКИХ ПРАКСИ, МЕТОДОЛОШКА РАЗМАТРАЊА, АНАЛИЗА ФИНАЛНОГ РАДА, ЗАВРШНА РАЗМАТРАЊА

Критички осврт и остварени резултати

Докторски уметнички пројекат **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета (вишемедијска просторна инсталација)** Вање Станковић резултат је уметничког истраживања у коме је кандидаткиња успешно формулисала простор свог интердисциплинарног стваралаштва који своје основне позиције тражи кроз медиј скулптуре, фотографије и холограмске слике, а кроз феномене тела и телесности, њихових идентитета и манифестација.

Полазећи од питања шта је данас идентитет тела и телесности и како се ови појмови перципирају у времену све бржих технолошких иновација, те како би се ове последње могле потенцијално искористити у сврху обележавања идентитета, Станковићева предлаже вишемедијски истраживачки поступак.

Чвор као метафора муке, нездовољства и боли дубоко похрањене у духовном бићу сваке људске јединке изазива потребу за модификацијом- прекрајањем и усавршавањем тог истог тела . Уместо прибегавању разним спољашњим корекцијама, уметница истражује могућност примене холограмске слике на површинском нивоу у виду портативне (носиве) технологије. Манифестација чвора више неће бити скривена и потиснута унутар тела, већ истакнута као слика идентитета чиме се дуализам тела и душе доводи у стање равнотеже кроз уметнички чин.

Ова занимљива концепција започиње формом „Чвора“ кроз традиционалну скулптуру. Касније скулптура се бележи фотографијом како би постала дигитални запис. Он се опет пребацује у холограмску слику коју тело прима на себе.

Истовремено у засебном видео раду, фотографија овог мотива се суперпозира са телом уметнице која изводи перформанс извијања тела у чвор .

Вања Станковић ствара нове значењске моменте јер трансформише телесни појам у метафорички садржај, а овај у аплицирану слику која завршава на том истом телу. Вишемедијска амбијентална инсталација “ **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета** је садржински и формално, изузетно сложена структура, која користи форму низа аутономних микро целина које на различите начине увлаче посматрача у наратив и укључују га на више нивоа.

У уводу писане експликације докторског уметничког пројекта Вања Станковић објашњава своје основне хипотезе. Прва целина носи назив ТЕОРИЈСКИ И ПОЕТИЧКИ ОКВИР и бави се основним претпоставкама докторског уметничког истраживања. У том делу кандидаткиња је приступила перцепцији феномена телесности и тела кроз различите филозофско-културолошке аспекте, фокусирајући се на тело као приказ идентитета и појавности. У том смислу, ова врло широко обухваћена студија обрађује социјални, феминистички, психолошки аспект али и оне који залазе у домен естетског или технолошког кориговања тела и спољашњег изгледа у изградњи идентитета личности. У истом поглављу, обрађен је мотив чвора као метафоре замршености, неразрешивости и генерално комплексности проблема, енергетског застоја и тегобе. Чвор се у овом раду анализира управо као двострукост : унутрашње творевине (тегобе, муке) и спољашње манифестације. И овај сегмент је обрађен са становишта психолошко-социолошко-филозофске студије уз брижљиво одабране ауторе (Жак Лакан, Јулија Кристева, Крис Шилинг, Дебора Луптон).

Типизација тела и перцепција лепоте кроз историју уметности надовезује се на претходне теме по томе што је сада тело предмет перцепције уметника који обликује естетске идеале (физичке спољашњости, тела) одређене епохе. Стваралачка визија уметника је храњена подједнако либидинозним нагоном, као и страховима, па је Станковићева избегавајући непотребна набрајања, направила један врло занимљив пресек телесног приказивања у ликовним уметностима од путене лепоте Венере и експлицитне сексуалности са храма у Кађураку до демонских женских представа из митологије.

Нова телесна реалност и портативна технологија је тема која је комплементарна са претходном историјском анализом, јер се ту сагледава тело као полигон за технолошке иновације, улоге коју електронски портативни уређаји имају у чиповању или медицинској дијагностици, те могућности које електронски импланти пружају.

Станковићева тако поступно елелиборира мисао и води читаоца до онога што је њен терен истраживања: холографска пројекција или друга кожа. кандидаткиња прави фокусиран преглед њихове употребе у визуелним уметностима, са освртом и на свој рад.

Назив друге велике целине ПОЕТСКИ ОКВИР У КОНТЕКСТУ РЕЛЕВАНТНИХ УМЕТНИЧКИХ ПРАКСИ обрађује између осталог мотив чвора, комуниколошки контекст у уметничком делу. Овде се чвор појављује као мотив у разним видовима од народног стваралаштва до дела савремених уметника:

..., Појам чвора у телесном приказу надовезује се у овом раду на теорије наше спољашности, заправо, спољне репрезентације себе. Праксе невербалне комуникације, базирају се на телесним сигнаlima и несвесним, импулсивним наговештајима саговорника. Такође, телесне манифестације психолошког и емотивног стања, надовезују се на замршеност која се јавља у моделима конфронтације са проблемом, као и методе превазилажења истих. ...

...Декоративни и дескриптивни карактер мотива чвора, зависио је од намене коју је имао. Било да се прати геометризација или симетричност форме(слика у огледалу, поготово у декоративним изведбама на тлу Азије и Европе), декоративна сврха зависила је од технике израде чвора, намене и његовог значења.

...Савремени уметници истражују наратив чвора и преплета, сходно личним мотивима и тематици унутар које истражују неусисрпну лепоту те форме. Инсталације чворованих преплета, често везених ауторовим естетским сензибилитетом, прати визуелна геометризација грађа, репетиција форме и поставке.“

У трећој целини МЕТОДОЛОШКА РАЗМАТРАЊА, Станковићева представља свој докторски уметнички пројекат од идеације до реализације. Поступно и по фазама рада, анализира се генеза идеје, интерес за холограмску слику кроз визуелно-техничке експерименте, као и опредељење за интердисциплинарност поступка:

*...,Интердисциплинарни поступак у овом раду се очитава у трансферу идеје чвора као метафоре унутрашњег конфликта из једног медија у други. Ова форма настаје прво као скулптура, да би потом преко фотографије, холограма и његове примене у виду портативне представе на телу постало инсталација и преузело функцију **друге коже**. Аудио-визуелни пратећи садржај употпуњује ову вишемедијску поставку...“*

У ЗАВРШНИМ РАЗМАТРАЊИМА, Вања Станковић анализира целокупност ДУП „Дигитална портативна технологија: Телесно приказивање- слика идентитета“ кроз критичко сагледавање, домете и ограничења која су је пратили током процеса рада. Где закључује:

...“Технолошке иновације у пољу холографске технологије представљају потенцијал који је у могућности да социјални, културни, историјски, психолошки и биолошки оквир употпуни другачијим визуелним исписом тела, заправо да измени природу његове видљивости. Рад Дигитална портативна технологија: телесно приказивање-слика идентитета, вишемедијска просторна инсталација, је понудио алтернативу физичком телу, ослобађањем од унутрашње сложености, надоградњом тела холографском сликом.“

Оцена остварених резултата

Кандидаткиња Вања Станковић је у потпуности остварила циљеве и очекиване резултате истраживања докторског уметничког пројекта. Резултат ових истраживања, представља уметничко дело, вишемедијску просторну инсталацију под називом **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета** која даје иновативан допринос нашој визуелној уметности. Овај уметнички рад артикулише комплексну идеју унутрашњег бола, чија је метафора чвор, која из скулптуралне форме прелази у дигитални фото приказ, а затим као холограм (портативна технологија) завршава на површини људског тела. Овом „екстериоризацијом“ и коришћењем технологије у формалном смислу ДУП Вање Станковић својом сложеном структуром показује ширину могућности које се рађају укрштањем медија попут скулптуре, фотографије, видеа, и просторне инсталације. Текстуална разматрања о питањима улоге и перцепције тела у ликовним уметностима, али и у студијама рода, те анализа иновација везаних за употребу портативне и носиве технологију представљају узбудљиву грађу која ће бити корисна многим младим уметницима у будућности.

Кандидаткиња је успешно решавала наметнуте проблеме конципирања, контекстуализовања уметничког рада у личним и универзалним оквирима, али и исцрпно приказала разне технике презентације и артикулације идеје, слике, технологије и простора. Теоријски део докторског рада показује сву елоквентност и ерудицију кандидаткиње и њену способност да теоријске поставке свога рада јасно објасни али и покаже њихову нераздвојиву повезаност са практичним радом. Писани део рада веома јасано и прецизно описује методе и приступе решавању постављеног ликовног и концептуалног проблема тако да нам доноси освешћена и дефинисана решења у савременом уметничком поступку.

Закључак комисије

Комисија закључује да је докторанткиња Вања Станковић у практичном делу докторског уметничког пројекта успешно реализованом вишемедијском просторном инсталацијом достигла висок уметнички квалитет, а текстуалним делом рада исцрпно објаснила методологију свог уметничког поступка.

На основу укупне оцене докторског уметничког пројекта **ДИГИТАЛНА ПОРТАТИВНА ТЕХНОЛОГИЈА :Телесно приказивање- слика идентитета** – ВИШЕМЕДИЈСКА ПРОСТОРНА ИНСТАЛАЦИЈА кандидаткиње Вање Станковић, комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта предлаже Већу Интердисциплинарних студија Универзитета уметности у Београду да прихвати извештај, који би затим са предлогом одлуке био достављен сенату Универзитета уметности на даље усвајање, а кандидат се упутио на јавну одбрану пројекта.

У Београду, 22. 12. 2019. Године

1. мр Чедомир Васић, професор емеритус
2. др ум. Радош Антонијевић, ванр. проф. ФЛУ у Београду
3. др ум Александра Јованић, доцент ФЛУ у Београду
4. др ум Иван Шулетић, доцент Архитектонског факултета, Београд
5. др ум. Миливој Павловић, ванр. проф. ФЛУ у Београду (ментор)